NANMEEBOOKS

สารคดีสำหรับเยาวชน
รางวัลชมเชย

แว่นแก้ว
ประจำปี
๒๕๕๕

นักเรียนไทย ในเมืองเวียด

Học sinh Thái tại Việt

ภาณุมาศ ภูมิถาวร เขียน
สุวัฒน์ อัศวไชยชาญ
คำนิยม
นิรัติศัย ถังทอง
ภาพปกและภาพประกอบ

นักเรียนไทย ในเมืองเวียด

Học sinh Thái tại Việt

ภาณุมาศ ภูมิถาวร เขียน
สุวัฒน์ อัศวไชยชาญ คำนิยม
นิรัติศัย ถังทอง ภาพปกและภาพประกอบ

NANMEEBOOKS

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

นักเรียนไทยในเมืองเวียด

ภาณุมาศ ภูมิถาวร เขียน
สุวัฒน์ อัศวไชยชาญ คำนิยม
นิรัติศัย ถังทอง ภาพปกและภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

ราคา ๑๒๕ บาท
ฉบับ e-book ราคา ๙๓ บาท

© **ลิขสิทธิ์ ๒๕๕๕:** ภาจิรา เปลวจันทร์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
ภาณุมาศ ภูมิถาวร.
นักเรียนไทยในเมืองเวียด. -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, ๒๕๕๕.
๑๔๔ หน้า.
๑. จดหมาย. I. ชื่อเรื่อง.

๘๙๕.๙๑๖
ISBN 978-616-04-1153-5
ISBN 978-616-04-1206-8 (ฉบับ e-book)

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ** ราตรี สังสกฤษ **ผู้จัดการสำนักพิมพ์** สุชาดา งามวัฒนจินดา **บรรณาธิการที่ปรึกษา** เอื้อยจิตร บุนนาค **บรรณาธิการบริหาร** วาริน วรรณประสาท **บรรณาธิการเล่ม** กุลภา หวลกระสินธุ์ **หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** จิราพร เฮงเจริญ **พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** ฤทัย ชุมเปีย **ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม** เบญจสิงห์ สมบุญ **ผู้จัดการกองศิลปกรรม** กฤษดา เส่งสงค์ **ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม** สุนันท์ เพชรวาว **คอมพิวเตอร์กราฟิก** สุปราณี อภัยแสน **หัวหน้ากองประสานงานการผลิต** จรัสศรี พรหมเทพ **ประสานงานการผลิต** ฉัตรทิพย์ กสิสิทธิ์ อนุสรา ตาธเนศ **สำนักงาน** บริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ ๑๑ ซอยสุขุมวิท ๓๑ (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐
โทร. ๐-๒๖๗๐-๙๘๐๐, ๐-๒๖๖๒-๓๐๐๐ โทรสาร ๐-๒๖๖๒-๐๙๑๙
e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลตที่ โอเชี่ยนฟิล์ม โทร. ๐-๒๒๑๕-๔๗๖๐ **พิมพ์ที่** ที เอส อินเตอร์พริ้นท์ โทร. ๐-๒๑๗๔-๖๐๕๕
จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ ๑๑ ซอยสุขุมวิท ๓๑ (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ www.nanmeebooks.com

GreenPrint
Environmentally Responsible Printing

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. ๐-๒๖๖๒-๓๐๐๐ กด ๑

คำนิยม

ครั้งแรกที่อ่านต้นฉบับ **นักเรียนไทยในเมืองเวียด** ผมอดแปลกใจตัวเองไม่ได้ว่า ทำไมถึงอยากพลิกอ่านหน้าต่อไปเรื่อยๆ ทั้งที่หากวัดด้วยเกณฑ์ด้านภาษาแล้ว เรื่องนี้ก็มิได้ใช้ภาษาสละสลวยเลอเลิศ ทั้งกลวิธีเล่าเรื่องก็มิได้วางพล็อตสลับซับซ้อนแต่อย่างใด นอกจากรูปแบบจดหมายโต้ตอบระหว่างพี่กับน้องซึ่งดำเนินไปเรื่อยๆ ตามลำดับเหตุการณ์ โดยส่วนตัวผมเคยคิดว่าเป็นกลวิธีค่อนข้างโบราณด้วยซ้ำ เพราะยุคนี้คงเหลือคนไม่มากนักที่เขียนจดหมายเล่าความในใจส่งถึงกัน

แล้วอะไรเล่าที่ทำให้ผมยังพลิกอ่านหน้าต่อไป หลังจากค่อยๆ คิดทบทวนพบว่าคือ

ความรู้สึกสนิทสนม ด้วยการใช้ภาษาง่ายๆ อย่างในโลกที่เป็นจริงเมื่อพี่เขียนจดหมายถึงน้อง ทำให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดราวกับอ่านจดหมายที่ส่งมาถึงตัวเราเอง

ความแปลกใหม่ เรื่องราวของประเทศเวียดนามที่ส่วนใหญ่เคยเผยแพร่มักอยู่ในรูปของสารคดีท่องเที่ยว หรือข่าวสารเหตุการณ์จากมุมมองของผู้อยู่ห่างไกลจากพื้นที่ ไม่ก็ผ่านไปเพียงผิวเผิน แต่เรื่องนี้อาจเป็นเรื่องแรกๆ ที่เขียนจากประสบการณ์ของนักเรียนไทยที่เดินทางไปเรียนหนังสือที่นั่น แม้จะเพียงช่วงเวลาไม่นานนัก แต่ก็ได้ถ่ายทอดมุมหนึ่งของเวียดนามที่เราไม่เคยรู้เห็นมาก่อน โดยเฉพาะวิถีชีวิตจริงๆ ของคนเวียดนาม ซึ่งน่าจะช่วยสร้างทัศนคติใหม่ๆ ให้แก่คนไทยที่อาจมองชาวเวียดนามเหมือนศัตรู ทั้งที่พวกเขาคือผู้คนที่เปี่ยมด้วยศักดิ์ศรีจากการต่อสู้เพื่อสร้างเอกราชของชาติ และทุกวันนี้พวกเขาก็พยายามแสวงหาชีวิตที่ดีกว่าเดิม เช่นเดียวกับคนไทยและมนุษย์ทุกคนบนโลก

ความสนุกกับรายละเอียด การเขียนจดหมายเป็นข้อดีของเรื่องนี้อีกครั้ง เมื่อผู้เขียนเล่าเรื่องโน้นผสมเรื่องนี้ ตั้งแต่ความยุ่งยากในแต่ละวันในฐานะนักเรียนจากต่างแดน เหตุการณ์ประทับใจ ไปจนถึงความรู้ความเข้าใจในภาษา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของเวียดนาม ทำให้เราได้รับทราบสิ่งต่าง ๆ โดยไม่รู้สึกว่าถูกยัดเยียด แต่กลับสนุกสนานไปกับรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้นตามลำดับ

ความอบอุ่น ในสังคมเมืองที่วุ่นวายและนับวันจะมีแต่ความแตกแยกของสถาบันครอบครัว ครอบครัวของผู้เขียนอาจเป็นครอบครัวตัวอย่างที่พ่อและแม่ห่วงใย ใส่ใจเลี้ยงดู ให้การอบรม และรับผิดชอบต่ออนาคตของลูกอย่างจริงจัง

เหนือสิ่งอื่นใดที่สัมผัสได้ตลอดทั้งเรื่อง จึงเป็นความรักความอบอุ่นในครอบครัวผู้เขียน ที่หลายคนคงแอบคิดถึงครอบครัวของตัวเองด้วยเช่นกัน

ผมเองเมื่ออ่านจบแล้วอยากเขียนจดหมายสักฉบับถึงใครบางคนที่ตอนนี้อยู่บนสวรรค์ แม้ไม่รู้ว่าจะส่งไปทางไหน

ส่วนคุณผู้อ่าน ตอนนี้ถึงเวลาเปิดอ่านหน้าแรกได้แล้วครับ...

สุวัฒน์ อัศวไชยชาญ

คำนำสำนักพิมพ์

เคยได้ยินคำกล่าวมานานแล้วว่า "การอ่านหนังสือคือการเปิดโลก" ในโลกหนังสือเราสามารถท่องเที่ยวไปยังที่ต่างๆ ไปในที่ที่สองเท้าเล็กๆ ของเราอาจย่างไปไม่ถึง

"นักเรียนไทยในเมืองเวียด" เป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่จะพาทุกคนไปสัมผัสและรู้จักประเทศเวียดนามในแง่มุมใหม่ๆ ผ่านทัศนะของเด็กสาวชาวไทยที่ไปเรียนภาษาในเวียดนามเป็นเวลาสิบเดือน แม้จะเป็นเพียงช่วงสั้นๆ แต่ตลอดสิบเดือนที่ใช้ชีวิตอยู่ในเวียดนาม ทำให้เธอได้สัมผัสกับความเป็น "เวียดนาม" ของจริง ทั้งรสชาติหอมหวานของความสุขและขมเฝื่อนของความทุกข์

เนื้อหาในเล่มถ่ายทอดผ่านรูปแบบการเขียนจดหมายและอีเมลถึงคนในครอบครัว เป็นสำนวนภาษาง่ายๆ ที่ลูกเขียนถึงพ่อแม่ ที่พี่สาวเขียนถึงน้องชาย บอกเล่าสารทุกข์สุกดิบและสิ่งที่ผ่านพบในเวียดนามอย่างครบรส ทั้งขนบ-ธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์การสร้างชาติ สถานที่ท่องเที่ยว และนิสัยใจคอของชาวเวียด ทำให้ **"นักเรียนไทยในเมืองเวียด"** ได้รับรางวัลชมเชยประเภทสารคดีสำหรับเยาวชน จากการประกวดวรรณกรรมแว่นแก้ว ครั้งที่ ๙ ประจำปี ๒๕๕๕

ทั้งนี้ สำนักพิมพ์ได้คงการเขียนคำทับศัพท์ภาษาเวียดนามในเล่มตามสำเนียงพูดที่ผู้เขียนใช้จริงในจดหมายและอีเมลที่ติดต่อกับทางบ้าน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับสารใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด

เชื่อว่าตลอดการเดินทางตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย คงมีภาพต่างๆ ผุดขึ้นในความคิด แวบไปแวบมาตามแต่จินตนาการของแต่ละคน จนอดไม่ได้ที่อยากจะเห็นสถานที่จริงกันเลยทีเดียว

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

คำนำนักเขียน

ปู่ย่าของลูกเป็นชาวเวียดนามที่อพยพมาตั้งรกรากอยู่ในเมืองไทยตั้งแต่ยังเป็นหนุ่มสาว เวลาผ่านไปหลายสิบปี ความฝันหนึ่งของปู่คือความต้องการกลับไปบ้านเกิดเมืองนอน แต่เงื่อนไขไม่เอื้ออำนวยจนกระทั่งเสียชีวิตในวัยชรา

ก่อนหน้านั้นปู่ได้เขียนชื่อที่อยู่ของญาติที่เมืองฮาดงเหน็บไว้หลังภาพถ่ายย่าที่เสียชีวิตไปตั้งแต่อายุสี่สิบปี ปู่บอกลูกหลานให้กลับไปค้นหาญาติเหล่านั้นให้ได้ถ้ามีโอกาส จดหมายฉบับนั้นหายไปนานแล้ว และลูกหลานไม่มีใครพูดถึงเรื่องนี้ ยกเว้นผู้เขียนที่ยังค้างคาอยู่ในใจตลอดมา มีความรู้สึกเหมือนปู่ตายตาไม่หลับ

ปู่ย่าเสียชีวิตไปก่อนที่หลานจะจำความได้ ดังนั้นหลานก็ควรได้กลับไปสู่ต้นธารรากเหง้าบรรพบุรุษฝ่ายพ่อ ได้สัมผัสมาตุภูมิของปู่ย่าที่เคยฝันว่าจะได้กลับไปฝังฝากร่างไว้ในแผ่นดินแม่ แต่ฝันก็ไม่เป็นจริง

เมื่อลูกสาวผู้เขียนเรียนจบมหาวิทยาลัย จึงส่งเธอไปเรียนภาษาเวียดนามคอร์สสั้น ๆ ประมาณสิบเดือนที่เมืองวิงห์ ประเทศเวียดนาม แม้ว่าไม่อาจทำให้ "รู้จัก" เวียดนามได้มากมายนัก แต่ก็ยังดีกว่าการไปเที่ยวแค่สามสี่วันแน่นอน

ขณะอยู่เวียดนาม ผู้เขียนติดต่อทางอีเมลกับลูกมากกว่าการโทรศัพท์ จึงได้อ่านเรื่องราว ได้เห็นภาพถ่ายที่ส่งมา ที่บางครั้งเป็นเพียงภาพร่องผักปลูกอยู่ในรอยแตกบนทางเท้า หรือภาพคนขายของข้างทาง เธอเริ่มตั้งคำถามในเรื่องที่เคยมองผ่านเลยไป

จากจดหมายฉบับแรกถึงฉบับสุดท้าย **นักเรียนไทยในเมืองเวียด** มีการพัฒนาทางความคิด นอกเหนือจากการได้เรียนรู้ภาษาที่สามเพิ่มขึ้นอีกภาษาหนึ่ง ทำให้ผู้เขียนหยิบจดหมายมาร้อยเรียงเป็นหนังสือเล่มนี้ ด้วยหวังว่าผู้อ่านจะได้รับความบันเทิงและความรู้จากสาระที่แทรกอยู่บ้างตามสมควร

ด้วยความปรารถนาดี

ภาณุมาศ ภูมิถาวร

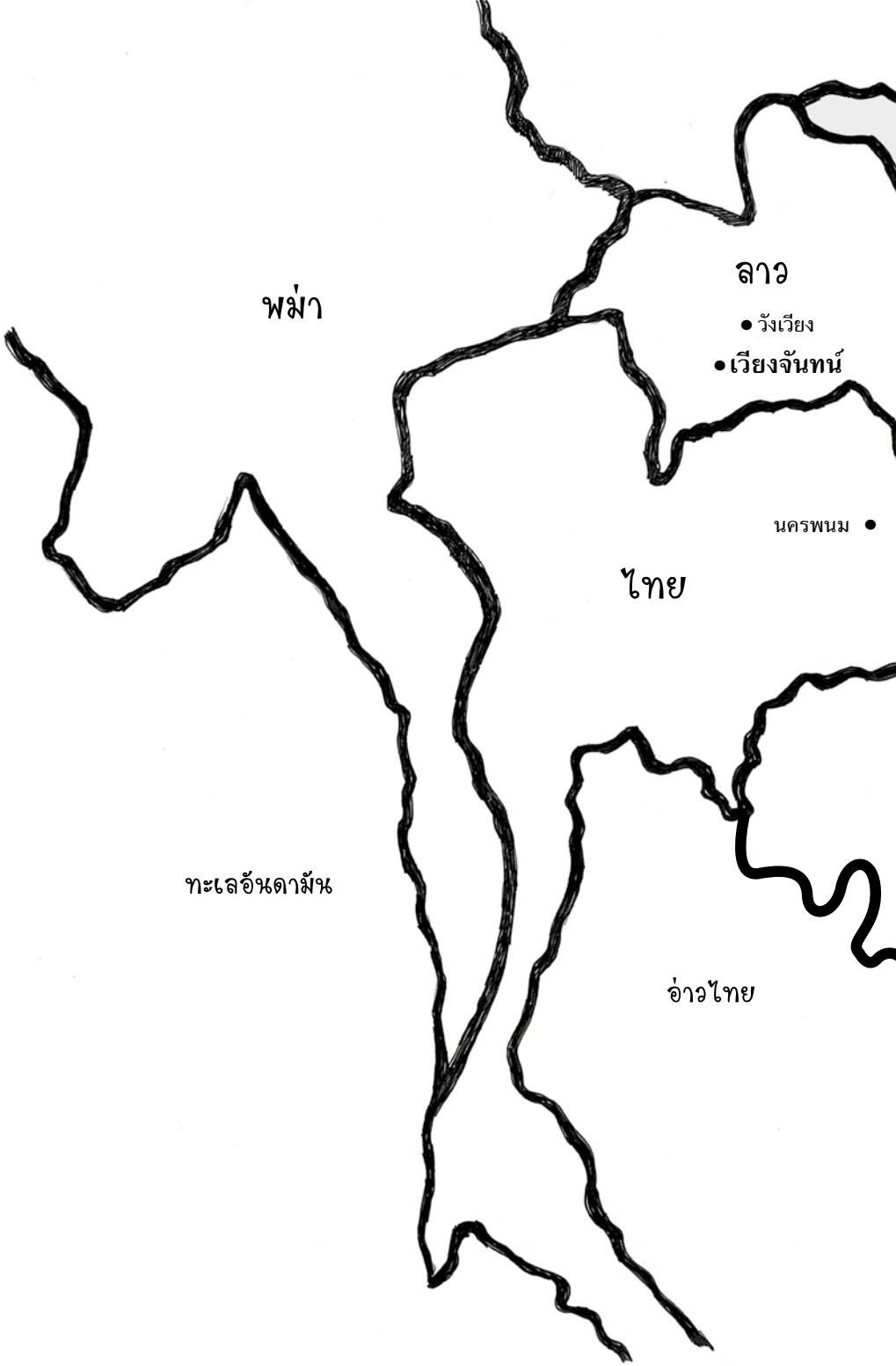
ลาว
พม่า
วังเวียง
เวียงจันทน์
นครพนม
ไทย
ทะเลอันดามัน
อ่าวไทย

จีน
กาวบั่ง
เดียนเบียนฟู
ฮานอย
อ่าวตังเกี๋ย
เหงะอาน
บอลิคำไซ
วิงห์
ห่าติ๋งห์
เกาะไหหลำ
กว่างบิ่งห์
(แขวงคำม่วน)
เมืองท่าแขก
กว่างตริ
เว้
ดานัง
ฮอยอัน
สะหวันนะเขต
เวียดนาม
กัมพูชา
ดาลัด
โฮจิมินห์ซิตี
(ไซ่ง่อน)
ทะเลจีนใต้